

IVICA ŽUBRINIĆ**(28. 5. 1955. – 30. 5. 2024.)**

Dana 30. svibnja 2024. godine umro je naš kolega i dobar prijatelj Ilica Žubrinić. Zadnje dvije godine borio se s opakom bolesti i nadali smo se da će izvojevati pobjedu kao i mnogo puta u životu, ali ovaj put nije uspio. Zadnje vrijeme bilo mu je jako teško, po riječima njegove supruge Katicice.

Njegova oca Božidara, ili kako smo ga od mlja zvali barba Božo, i majku Milicu životni je put poslije Drugoga svjetskog rata doveo u Split, tako da je Ilica rođen u Splitu 28. svibnja 1955. godine.

Osnovno školovanje i srednje obrazovanje završio je u Splitu 1982. godine, da bi nakon toga upisao Geodetski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, na kojem je diplomirao 1987. godine.

Barba Bože je radio u Katastru, ali kao jučer se sjećam kada je došao kod direktora Geodetskog Zavoda Split (tada se zvao Zavod za izmjeru zemljišta Split) i zamolio da se „mali zaposli u Zavodu da bi mogao ispeći zanat“.

I dobro ga je ispekao. Geodetski zavod bavio se svim vrstama geodetskih poslova, ono što je tržište tražilo, odnosno što se moglo ugovoriti. Ilica se naročito razvio i usavršio u području tehničkih promatranja – oskultacija velikih, složenih građevinskih objekata. U tome su mu puno pomogle njegove urođene vrline: veseli duh i snalažljivost.

Geodetski terenski rad, za razliku od drugih vrsta radova, zahtijeva kod dolaska na teren: organizaciju života (spavanje, prehrana i dr.) i organizaciju rada (angažman figuranata, kontakt s investitorom i dr.), a tu je Ilica bio vrhunski.

Uvijek vesela duha, sve je probleme rješavao brzo i na opće zadovoljstvo. Postao je veliki geodetski stručnjak.

Obitelj, supruga Katica i kćer Daniela uvijek na prvom mjestu, puno su mu nedostajali, jer su one ostale živjeti u njegovoj Lici u Otočcu. Potrošio je puno vremena za adaptaciju kuće u Otočcu, na što je bio jako ponosan. S puno žara i detalja pričao je o uređenju kuće, a mi bi s oduševljenjem slušali.

A onda 2004. godine stvorili su se uvjeti, vjerojatno dugo očekivani, povratak u Otočac. Zaposlio se u Državnoj geodetskoj upravi, Ispostava za katastar Otočac, kao voditelj Ispostave. Iako se tim upravnim stvarima nije do tada bavio, vrlo je brzo to savladao.

Ali svoju „prvu ljubav“ Zavod nije nikada zaboravio. Svaki put kada bi došao u posjetu kćeri koja je studirala u Splitu, navratio bi u Zavod, išli bismo na kavu i prepričavali dogodovštine.

Druge godine nakon što je otišao u Otočac, pozvao je cijeli Zavod na jednodnevni izlet u Otočac. A on kao dobar organizator, angažirao je vodiča da nam cjelovito i stručno prezentira svoj Otočac.

Dragi Ivica, najviše ćeš nedostajati svojoj obitelji, nedostajat ćeš nama tvojim kolegama i prijateljima, i neka ti je laka tvoja lička hrvatska gruda.

Počivaj u miru Božjem.

Damir Lončar